

τοῦτον, θέλουν ἔχειν τὸ μερίδιόν των εἰς τὴν λίμνην ἢ ὅποια καίεται μετὰ πῦρ καὶ θειάφιον. Εἶναι τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου, καὶ θέλουν ἔχειν τὸ μέρος των μετ' αὐτοῦ.

ΟΡΕΞΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΑΛΑΣ.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν συνειθίζουσιν οἱ γεωργοὶ νὰ δίδωσιν ἄλας εἰς τοὺς βόας, τὰ πρόβατα, καὶ ἄλλα ζῶα οἰκιακά. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μακρυνὰ καὶ νεοκατοικητὰ μέρη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, πᾶς ὁ ἔχων μίαν ἢ δύο ἀγέλαδας καὶ ὀλίγα πρόβατα, ἂν ὅπως λαμβάνῃ φροντίδα τοῦ ἰδίου αὐτοῦ συμφέροντος, ἔχει τακτικὴν συνήθειαν νὰ δίδῃ ἄλας εἰς αὐτὰ, μολονότι εἰς τινὰς τόπους τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀμερικῆς τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι σπάνιον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκριβὸν, καὶ δυσκόλως προμηθεύεται ἀπὸ τοὺς πτωχοτέρους τῶν κατοίκων ἐσχάτως ὁμως, ἐπειδὴ μεγάλως ἤξησεν ἡ μετὰ τὸ ἐνδοτερον συγκοινωνία διὰ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμων, διωρύγων, κλπ., ἔγινε πολὺ εὐσηνοτέρα καὶ ἡ τοῦ ἀνεκτιμήτου αὐτοῦ εἴδους προμήθεια· ὥστε καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα χωρία ἐπικρατεῖ σχεδὸν γενικῶς ἡ συνήθεια τοῦ δίδειν ἄλας εἰς τὰ ζῶα. Εἶναι δὲ τῶντι ἀξιοθαύμαστος ἡ ἀδηφαγία, μετ' ἧς κατατρώγουν αὐτὸ βόες καὶ πρόβατα, καὶ ἵπποι· καὶ ὄχι ὀλιγώτερον ἐκπληκτικὴ ἡ κατὰ συνέπειαν τῆς προθυμίας ταύτης ἀποκτωμένη ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροή. Κοπάδιον προβάτων ἡ ἀγέλη βοῶν δύναται πάραυτα νὰ συναθροισθῇ, ὡς διὰ μαγικῆς, ἀπὸ πάσαν γωνίαν εὐρυχώρου νομῆς, ἂν μόνον ἀκούσῃ τὴν φωνὴν ἢ ἴδωσι τὸ πρόσωπον τοῦ τῶ ἄλας βασιτάζοντος· διότι μόλις λαμβάνωσι τὴν ἰδέαν ὅτι ἄλας ἔχει νὰ διανεμηθῇ, καὶ τρέχουσι σκιρτῶντα ὅσον δύναται ταχύτερον. Μολονότι δὲ κοινῶς ἐναποτίθεται εἰς μικρὰς ποτίστρας, ἢ ἐπὶ σανίδων ἢ ὀμαλῶν πετρῶν, τόσῃ ὁμως ἔρξιν τοῦ ἄλατος ἔχουσι τὰ ζῶα ταῦτα, ὥστε καὶ τὰ δειλότερα πλησιάζοντα λαμβάνουν αὐτὸ ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ δίδοντος. Τερπνότατον εἶναι νὰ βλέπῃ τις διακόσια ἢ τριακόσια πρόβατα ἐρχόμενα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ποιμένος, βελάζοντα καὶ σκιρτῶντα, καὶ πανταχόθεν αὐτὸν στενοχωροῦντα. Ὡς δὲ πρὸς τοὺς βόας, κάποτε μόλις εἶναι ἀσφαλὲς νὰ ἐκβῇ τις εἰς τὴν νομὴν μετὰ ἄλας εἰς τὰς χεῖράς του· διότι τόσον προθυμοῦνται νὰ λάβωσιν αὐτὸ, ὥστε δὲν ἀφίνοσι τὸν ἀνθρώπον νὰ τὸ ἀποθέσῃ ὅπου σκοπεύει, ἢ καὶ καταγῆς, ἂν οὐδὲν ἄλλο ἦναι πρόχειρον. Παμμεγέθεις βόες, μετὰ μακρὰ φοβερὰ κέρατα, εἶναι τραχεῖς σύντροφοι ὅταν στενωδῶς τινὰ περικυκλώσωσι· συμβαίνει δὲ κάποτε νὰ δοκιμάσῃ τις μεγίστην δυσκολίαν ἕως νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς τρομεροὺς φίλους του. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιρροὴν ὑπέκεινται καὶ οἱ ἵπποι, μολονότι σπανίως δεικνύουσι τοσαύτην κλίσιν. Ὡραῖόν τι καὶ γενναῖον ἄλογον, τὸ ὅποιον πρὸ χρόνων ἠγόρασα, ἦτο καταρχὰς δειλὸν καὶ δυσάγωγον. Τὸ θέρμα ἀφίνετο νὰ βόσκη ὁ ἵππος οὗτος εἰς τὰς νομὰς ἐλευθέρως μετὰ δύο ἢ τριῶν ἄλλων· μολονότι δὲ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ ἦσαν ἡμερώτατοι, αὐτὸς δυσκολώτατα ἐκαπιστρώνετο ἐνῶ οὗτω περιέτρεχε λυτός.

Εἰς μάτην τὸν προσεφέρετο βρόμη, ἀραβόσιτος, καὶ ἄλλα ἐλκυστικά· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἐγεύθη τὸ ἄλας, εὐθὺς ὑπεδουλώθη εἰς τὸ πάθος του· ἡ μαγικὴ αὐτοῦ δύναμις ἦτο θαυμαστή, διότι ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅποιοςδήποτε οἰκιακὸς ἤμπορει εὐκόλως νὰ τὸν δουλαγωγῆσῃ, προσφέρων εἰς αὐτὸν ἡμίσειαν οὐγγίαν ἄλατος. Τῶντι δὲν ἦτο χρεῖα νὰ τὸν κολακεύσῃ τις, ὥστε νὰ στέρξῃ νὰ πιασθῇ· ἐξ ἐναντίας, αὐτὸς ἐκουσίως ἤρχετο εἰς τὸν δουλαγωγόν του, καὶ ἐπροσπάθει, κολακεύων αὐτὸν, νὰ τοῦ ἀφαιρήσῃ τὸ ἄλας.

Συνειθίζουσι περιπλέον οἱ Ἀμερικανοὶ γεωργοὶ νὰ ῥαντίζωσιν ἄλας ἐπὶ τοῦ ξηροχόρτου ἐν ᾧ καιρῷ ἀποταμιεύουσιν αὐτό. Ὅποταν μὲν ἦναι ξηρὸν τὸ χόρτον, στοχάζονται ὅτι τὸ ἄλας κάμνει αὐτὸ ὑγρότερον· ἀπ' ἐναντίας δὲ, ὅποταν ἦναι ἀτελῶς ἐξηραμμένον, πιστεύουσιν ὅτι ὁ ῥαντισμὸς τοῦ ἄλατος συντείνει εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μούχλαν, πάντοτε ὁμως καθιστᾷ αὐτὸ νοστιμώτερον εἰς τὰ ζῶα· καὶ ἂν τὸ ἄλας ἦναι τῶντι ὀφέλιμον εἰς πρόβατα καὶ βόας (καὶ εἰς τὸ ἐνδοτερον τῆς Ἀμερικῆς ἀναμφιβόλως εἶναι τοιοῦτον) καλὸν τι βέβαια προξενεῖται. Ἐνίοτε, ὅποταν ὑπάρχῃ ἔλλειψις χόρτου, παρακινουσι τὰ ζῶα τῶν οἱ γεωργοὶ νὰ τρώγῃσι παντὸς εἴδους ἄχυρα, μετὰ ἄλμυρον ὕδωρ αὐτὰ ῥαντίζοντες.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΗ.

ΔΥΝΑΤΑΙ τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ χῶραι εἶναι πολυάνθρωποι (ἂν ἄλλαι περιστάσεις ὑπάρχωσιν αἱ αὐταί) κατὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀνθρωπίνου τροφῆς τὴν ὅποιαν παράγουν, ἢ τὴν ὅποιαν δύναται ν' ἀποκτήσωσι· καὶ εὐδαίμονες κατὰ τὴν ἐλευθερίτητα μετὰ τὴν ὅποιαν ἡ τροφή αὕτη διαίρεται, ἢ τὴν ποσότητα τὴν ὅποιαν ἀγοράζει ἐν ἡμεροκάματον. Οἱ σιτοφόροι τόποι εἶναι πολυάνθρωποτεροι τῶν κτηνοτροφούντων, καὶ οἱ ὀρυζοφόροι πολυάνθρωποτεροι τῶν σιτοφόρων. Ἄλλ' ἡ εὐδαίμονία των δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὀλιγανθρωπίαν ἢ τὴν πολυανθρωπίαν, τὴν πέναν ἢ τὰ πλοῦτη των, τὴν νεότητά ἢ τὸ γῆρας των· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν, ἣτις ὑπάρχει μετὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τῆς τροφῆς. Ἐν γένει δὲ κάλλιστα ἔχει αὕτη ἡ ἀναλογία εἰς νέας ἀποικίας, ὅπου αἱ γνώσεις καὶ ἡ βιομηχανία τοῦ παλαιοῦ κράτους ἐπενεργοῦσιν εἰς τὴν καρποφόρον ἀνεξάντλητον γῆν τοῦ νέου. Εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἢ νεότης ἢ τὸ γῆρας ἐπικρατείας τινὸς δὲν σημαίνει πολὺ κατὰ τοῦτο. Πιθανὸν ὅτι ἡ τροφή τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας διαίρεται κατὰ ἐλευθεριωτέρας μερίδας τὴν σήμερον εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς παρὰ πρὸ δισχιλίων, τρισχιλίων, ἢ τετρακισχιλίων ἐτῶν. Φαίνεται δὲ καὶ ὅτι οἱ πτωχοὶ καὶ ὀλιγάνθρωποι ὀρεινοὶ τόποι τῆς Σκωτίας πάσχουσι μᾶλλον ἀπὸ περισσεύαν πληθυσμοῦ παρὰ τὰ πολυάνθρωποτάτα μέρη τῆς Εὐρώπης.

ΦΡΕΝΟΛΗΨΙΑ.—Τὸν ἀκόλουθον ὑπολογισμὸν κάμνει ὁ Brière de Boiesmont εἰς τὴν « Διατριβὴν αὐτοῦ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Πολιτισμοῦ ὡς πρὸς τὴν Φρενοληψίαν »—Εἰς τὸ Λονδίνον ὑπάρχει 1 φρενοληπτος εἰς κάθε 200 ἄτομα· εἰς τοὺς Παρίσιους, 1 εἰς 222· εἰς τὴν Πετροῦπολιν, 1 εἰς 3133· εἰς τὴν Νεάπολιν, 1 εἰς 729· εἰς τὴν Ρώμην, 1 εἰς 418· εἰς τὰ Μεδιόλανα, 1 εἰς 242· εἰς τὸ Τουρίνον, 1 εἰς 434· εἰς τὴν Φλωρεντίαν, 1 εἰς 338· εἰς τὸ Μάδριτον, 1 εἰς 3350· εἰς τὴν Δρέσδην, 1 εἰς 406· εἰς δὲ τὸ Κάϊρον, 1 εἰς 30,714.